

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Nicolae Voluța,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ecaterina Voluța împotriva lui Nicolae Voluța, intervenient accesoriu Direcția de Asistență Socială și Protecția Familiei Telenești și Direcția de Asistență Socială și Protecția Familiei Telenești Călărași, cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului a copilului minor, încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor și încasarea pensiei pentru întreținerea reclamantei care îngrijește copilul comun până la împlinirea vârstei de trei ani,

împotriva deciziei din 21 noiembrie 2024 a Curții de Apel Bălți,

*(Dosarul nr. 2ra-70/25
NR. PIGD 2-24005500-01-2ra-27022025)*

Recurs declarat după 01 septembrie 2023. Recursul este vădit neîntemeiat.
Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă.
Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Orhei, sediul Telenești: jud. Gh. Popa
Curtea de Apel Bălți: jud. E. Grumeza, N. Costăș, S. Grosu

31 octombrie 2025
Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Nicolae Voluța,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 11 ianuarie 2024, Ecaterina Voluța, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Nicolae Voluța, intervenienți accesorii Direcția de Asistență Socială și Protecția Familiei Telenești și Direcția de Asistență Socială și Protecția Familiei Telenești Călărași, cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului a copilului minor, încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor și încasarea pensiei pentru întreținerea reclamantei care îngrijește copilul comun până la împlinirea vârstei de trei ani (f. d. 2-3).

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta Ecaterina Voluța, a indicat că la 04 iulie 2022 a înregistrat căsătoria cu pârâtul Nicolae Voluța, iar din relația de căsătorie s-a născut un copil minor, fiul XXXX a.n.XXXXXX.

3. A indicat că, viața de familie nu a reușit și odată cu trecerea timpului au început neînțelegerile, frecvent apăreau certuri, situație care s-a reflectat negativ asupra educației copilului, iar încercările de a păstra familia nu s-au soldat cu succes. Mai mult, incompatibilitatea caracterelor și viziunile contrare asupra modului și principiilor de conviețuire au condus la convingerea fermă privind imposibilitatea păstrării familiei.

4. În drept, reclamanta Ecaterina Voluța și-a întemeiat pretențiile pe dispozițiile art. 37, 63, 74, 75, 82 din Codul familiei, art. 166 din Codul de procedură civilă.

5. Reclamanta Ecaterina Voluța a solicitat desfacerea căsătoriei încheiate cu pârâtul, determinarea domiciliului copilului minor XXXXX, născut la XXXX cu mama Ecaterina Voluța, încasarea de la Nicolae Voluța în beneficiul Ecaterinei Voluța pensiei pentru întreținerea copilului în sumă

bănească fixă în mărime de 3 000 de lei lunar, și pensiei pentru întreținerea soției care îngrijește de copilul comun, până la împlinirea vârstei de trei ani, în mărime de 1 000 de lei lunar,

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

6. Prin hotărârea din 18 martie 2024 a Judecătoria Orhei, sediul Telenești, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Ecaterina Voluța. S-a desfășurat căsătoria încheiată între Ecaterina Voluța și Nicolae Voluța, înregistrată la data de 04 iulie 2022 de către Primăria comunei Bănești r-nul Telenești, sub numărul de înregistrare nr.04. La momentul eliberării certificatului de divorț s-a dispus încasarea de la ambele părți a câte 500% din unitatea convențională taxa de stat în folosul statului. S-a stabilit domiciliul copilului minor XXXX, a.n. XXXXX cu mama Ecaterina Voluța. S-a încasat de la Nicolae Voluța în beneficiul Ecaterinei Voluța pensia pentru întreținerea copilului minor: XXXXX, a.n. XXXX în mărime de 2 500 de lei lunar, începând cu data adresării 11 ianuarie 2024 și până la atingerea majoratului. S-a încasat de la Nicolae Voluța în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 900 de lei. S-a încasat de la Nicolae Voluța în beneficiul Ecaterinei Voluța pensia pentru întreținerea în mărime de 1 000 de lei lunar, începând cu data adresării 11 ianuarie 2024 și până la atingerea vârstei de trei ani a copilului minor XXXX, a.n. XXXXXX. S-a încasat de la Nicolae Voluța în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 150 de lei (f. d. 35-36, 40-48).

7. Audiind părțile din proces, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, instanța de fond a considerat necesar de a admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Ecaterina Voluța.

8. Din materialele cauzei și probatoriul cercetat instanța de fond a constatat că la 04 iulie 2022, Ecaterina Voluța și Nicolae Voluța au încheiat căsătoria, trecută în registrul actelor de stare civilă nr.04, la Primăria com. Bănești r-nul Telenești, potrivit certificatului de căsătorie seria CS-V 1632726 din 04 iulie 2022 (f. d. 8).

9. Instanța de fond a reținut că relațiile de familie sunt afectate, părțile nu duc o viață comună, locuiesc separat, circumstanțe, de altfel, incompatibile cu principiile de bază pe care se întemeiază relațiile de familie, instanța de

fond a ajuns la concluzia că conviețuirea soților și păstrarea familiei în continuare sunt imposibile, din care motive căsătoria urmează a fi desfăcută.

10. Instanța de judecată, acționând în interesul copilului, reținând vârsta copilului XXXXX (în vârstă de 1 an și patru luni), particularitățile fiziologice și psihologice ale acestuia, precum și lipsa tatălui în familie în legătură cu separarea de familie, a ajuns la concluzia despre atașamentul copilului minor față de mama în comparație cu tatăl, și necesitatea stabilirii domiciliului copilului cu mama Ecaterina Voluța.

11. Referitor la pretenția Ecaterinei Voluța cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, instanța de fond a reținut că întreținerea oferită de părinte trebuie să corespundă integral necesităților respective și să asigure dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală și socială a copilului la un nivel corespunzător și suficient pentru a nu leza interesele copilului.

12. Instanța de fond a menționat că, reclamanta Ecaterina Voluța, nu este angajată în câmpul muncii, având la îngrijire un copil cu vârsta până la doi ani de zile, urmează să asigure existența sa și a copilului minor, educația copilului care domiciliază cu dânsa, ceea ce impune o sarcină mai grea și mai oneroasă în raport cu sarcina pârâtului. Prin urmare, instanța de fond a considerat că suma pensiei de întreținere a copilului minor, ce urmează a fi adjudecată din contul pârâtului Nicolae Voluța urmează să fie în mărime de 2 500 de lei lunar, sumă pe care instanța o apreciază ca fiind necesară și rezonabilă în raport cu întreținerea acordată de celălalt părinte și necesitățile copilului minor.

13. Ținând cont că instanța de fond a stabilit cu certitudine că reclamanta se află în concediu de îngrijire a copilului minor comun XXXXX, prin urmare fiind incident temeiul prevăzut la art. 83 lit. b) din Codul familiei, iar careva circumstanțe indicate la art. 85 din Codului familiei care ar scuti pe Nicolae Voluța de la plata pensiei pentru fosta soție nu se atestă, instanța de fond a admis cerința reclamantei Ecaterina Voluța și a dispus încasarea de la Nicolae Voluța în beneficiul Ecaterinei Voluța pensia pentru întreținerea soției care îngrijește copilul comun XXXXX, născut la XXXXX, până la împlinirea vârstei de trei ani, în sumă bănească fixă lunară în mărime de 1 000 de lei.

14. Cu referire la prevederile art. 98 alin.(2) și art. 99 alin. (1) din Codul familiei, deoarece cererea de chemare în judecată a fost depusă în instanță la

11 ianuarie 2024, instanța de fond a conchis că pensia de întreținere urmează a fi încasată de la data respectivă și până la atingerea majoratului de către copil.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

15. La 11 aprilie 2024, prin intermediul oficiului poștal, Nicolae Voluța, a declarat apel nemotivat (f. d. 38-39), împotriva hotărârii din 18 martie 2024 a Judecătorei Orhei, sediul Telenești, iar la 07 iunie 2024, a declarat apel motivat, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri în partea pretenției privind încasarea din contul lui Nicolae Voluța în beneficiul Ecaterinei Voluța pensia pentru întreținerea copilului minor XXXXX, a. n. XXXX, în mărime de 1 600 de lei lunar, precum și a taxei de stat în folosul statului, reieșind din mărimea pensiei stabilită prin noua hotărâre și respingerea cererii de chemare în judecată în partea încasării din contul lui Nicolae Voluța în beneficiul Ecaterinei Voluța pensia pentru întreținerea acesteia în sumă de 1 000 de lei lunar, până la atingerea vârstei de 3 ani a copilului minor XXXX (f. d. 70-73-verso).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

16. Prin decizia din 21 noiembrie 2024 a Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul declarat de Nicolae Voluța. S-a modificat hotărârea din 18 martie 2024 a Judecătorei Orhei, sediul Telenești, în partea încasării pensiei de întreținere a copilului minor, XXXXXX, născut la XXXXXX, prin micșorarea cuantumului de la 2 500 de lei la suma de 2 000 de lei și a taxei de stat de la 900 de lei la suma de 858,47 de lei. În rest, hotărârea instanței de fond a fost menținută (f. d. 98, 99-110).

17. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces, a materialelor din dosar și a normei legale relevante speței, instanța de apel a considerat necesar de a admite apelul declarat de Nicolae Voluța.

18. Instanța de apel a reiterat că, din declarațiile apelantului oferite în instanța de apel s-a constatat că, pârâtul/apelant prestează o muncă ocazională și nu are un venit stabil, iar în această situație, când veniturile pârâtului sânt neclare, nestabile și ocazionale, suma încasată de 2 500 de lei

lunar pentru copilul minor de către prima instanță este împovărătoare pentru pârât, or, l-ar pune în dificultate să execute oneros obligațiile de întreținere a copilului minor, și urmează să achite și pensia de întreținere a soțului care îngrijește copilul comun în vârstă de până la 3 ani.

19. Totodată, instanța de apel a punctat că argumentul apelantului privind modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor la suma de 1 600 de lei lunar pe care dânsul este de acord să o achite, nu poate fi reținut și cuantumul pensiei de întreținere dispus spre încasare de către prima instanță nu poate fi diminuat până la suma cu care este de acord apelantul în mărime de 1 600 de lei lunar, în situația în care mama copilului nu activează și alte surse de venit nu are, or, în soluționarea litigiului de încasare a pensiei de întreținere, necesită de luat în considerație necesitățile copilului minor cât și starea financiară a părinților, care datorează pensia de întreținere, în așa fel, ca hotărârea să poată fi executată, fiind atins scopul unui proces echitabil și necesitățile reale ale copilului minor.

20. Ce ține de argumentele apelantului precum că veniturile sale nu sunt suficiente pentru a putea achita o pensie de întreținere mai mare de 1 600 de lei, instanța de apel a indicat că tatăl este obligat la rândul său, să-i asigure copilului minor un trai decent, or, părinții sunt responsabili în mod egal pentru creșterea și educarea normală a copiilor comuni, precum și faptul că nici un părinte nu ar avea dreptul moral să se eschiveze de la responsabilitățile sale în acest sens invocând lipsa și insuficiența resurselor financiare.

21. Mai mult ca atât, apelantul este apt de muncă, și corespunzător trebuie să acumuleze venituri pentru a face față la o întreținere materială rezonabilă a copilului său.

22. Totodată, instanța de apel a indicat și faptul că, principiul primatului intereselor copilului, precum și caracterul său central în raport cu orice decizie privitoare la copil, a fost expres consacrat în art. 9 al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului de la New York din 20 noiembrie 1989. În acest sens, Convenția nu se limitează la afirmarea dreptului copilului la viață, ci include concepția supraviețuirii și dezvoltării lui.

23. Or, la determinarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor, instanța de judecată pornește *de la interesul primordial al copilului*, asigurarea acestuia a unui nivel suficient de asigurare materială, în raport cu starea materială și familială a părinților și alte circumstanțe importante.

24. Prin urmare, abordând situația de fapt, instanța de apel a modificat hotărârea contestată cu încasarea de la Nicolae Voluța în beneficiul Ecaterinei Voluța pensia de întreținere a copilului minor – XXXX în mărime de 2 000 de lei lunar, sumă care ar acorda o asigurare materială minimă necesară copilului, în limita posibilităților și a mijloacelor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.

25. Instanța de apel a apreciat critic argumentul lui Nicolae Voluța invocat în cererea de apel precum că nu are posibilitatea să achite pensia de întreținere a soției, deoarece nu are surse suficiente, având în vedere faptul că apelantul nu neagă că copilul minor se află la întreținerea și educația mamei și nu are vârsta de 3 ani, iar în atare circumstanțe intimata care îngrijește de copilul comun, nu are posibilitate să se angajeze la serviciu, și prin urmare este în drept să pretindă mijloace pentru întreținere de la Nicolae Voluța.

26. La fel, instanța de apel a reținut că, reclamanta/intimată a invocat și a pretins lipsa oricăror venituri și ca urmare a acestui fapt a solicitat aportul apelantului la întreținerea sa, deoarece copilul minor, cu vârsta de până la 3 ani este la îngrijirea și întreținerea reclamantei.

27. Totodată, instanța de apel nu poate reține argumentul apelantului, precum că nu are suficiente surse financiare, lucrează ocazional și este în imposibilitate să achite lunar pensia pentru întreținerea soției. Or, apelantul este apt de muncă, nu are grad de invaliditate, iar insuficiența resurselor financiare nu exclude obligația acestuia de a-și întreține soția/fosta soție, care la moment este lipsită de posibilitatea de a munci din cauza că îngrijește de copilul minor comun, care nu are vârsta de 3 ani.

28. Cu referire la argumentul apelantului precum că, starea materială a reclamantei/intimate este bună și îndeplinită făcând referire la poza cu bancnotele de valută străină care este anexată la materialele cauzei, instanța de apel a atenționat faptul, că această poză nu denotă veridicitatea acestora și nicidecum nu atestă venitul lunar al reclamantei/intimate.

29. Un alt argument al apelantului precum că, urma a fi eliberat de la încasarea pensiei de întreținere a reclamantei în conformitate cu prevederile art. 85 lit. b) din Codul Familiei în situația când ultimii sau aflat în căsătorie doar o perioadă de 1,5 ani, instanța de apel a reținut că, în baza prevederilor invocate instanța judecătorească este în drept *dar nu este obligată* să elibereze pe unul din soți de obligația de întreținere, în situația în care reclamanta/intimată nu are venituri stabile lunare și este în imposibilitate pe moment de a se angaja în câmpul muncii pentru ași asigura întreținerea personală.

30. În contextul celor expuse, instanța de apel a conchis că soluția instanței de fond cu privire la încasarea din contul lui Nicolae Voluța pensia de întreținere a reclamantei în mărime de 1 000 de lei lunar până la atingerea de către copilul minor a vârstei de 3 ani, este una întemeiată și argumentată, motiv din care în latura respectivă urmează a fi menținută.

31. În conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1), art. 98 alin. (1) din Codul de procedură civilă, reieșind din faptul că cuantumul pensiei de întreținere pentru copilul minor a fost micșorat, instanța de apel a considerat necesar de a modifica hotărârea primei instanțe și în latura taxei de stat încasate în beneficiul statului de la 900 de lei la suma de 858,47 de lei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

32. La 07 februarie 2025, Nicolae Voluța, a declarat recurs împotriva deciziei din 21 noiembrie 2024 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi decizii, prin care să fie dispusă respingerea cererii de chemare în judecată depusă de Ecaterina Voluța, în partea încasării din contul lui Nicolae Voluța în beneficiul Ecaterinei Voluța a pensiei pentru întreținerea acesteia, în sumă de 1 000 de lei, lunar până la atingerea de către copilul minor a vârstei de 3 ani, ca neîntemeiată (f. d. 123-126).

SOLICITAREA RECURRENTULUI

33. În motivarea recursului, recurrentul Nicolae Voluța a invocat prevederile art. 432 alin. (1) lit. a), b), e) și alin. (2) din Codul de procedură, care reglementează că recursul poate fi admis dacă a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme

de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție și e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”. (2) Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

TERMENUL DE DECLARARE A RECURSULUI

34. Art. 434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

35. Completul de judecată conchide că recurentul s-a conformat prevederilor art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă și a depus în termen recursul, or, copia deciziei motivate a fost expediată, la 27 ianuarie 2025, la adresa electronică a reprezentantului recurentului, avocatului Sergiu Petrușca, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la actele cauzei (f. d. 111-verso), iar cererea de recurs a fost depusă la 07 februarie 2025 (f. d. 123-126).

36. La 19 mai 2025, în adresa Ecaterinei Voluța, Direcției de Asistență Socială și Protecția Familiei Telenești și Direcției de Asistență Socială și Protecția Familiei Telenești Călărași a fost expediat copia recursului declarat de Nicolae Voluța, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data primirii corespondenței, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică, anexată la materialele dosarului (f. d. 134-136).

37. Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, Ecaterina Voluța, Direcția de Asistență Socială și Protecția Familiei Telenești și Direcția de Asistență Socială și Protecția Familiei Telenești Călărași nu au făcut uz de dreptul său procedural de a depune referință.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

38. Art. 433 alin. (1) lit. (f) din Codul de procedură civilă

(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

39. Art. 432 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă

(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

40. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

41. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/ inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

42. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

43. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se

referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

44. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Bălți și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural. Mai mult, deși recurentul a invocat prevederile art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, precum că aprecierea probelor ar fi fost vădit nerezonabilă, în conținutul cererii de recurs, Nicolae Voluța, nu a indicat concret care probă anume ar fi fost apreciată vădit nerezonabil și nici sub ce aspect preținsele probe ar fi fost apreciate astfel.

45. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Nicolae Voluța, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, în apel care au fost analizate de către Curtea de Apel Bălți, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenteii la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

46. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 din Codul de procedură civilă.

47. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

48. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Bălți și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea

pretinsei interpretării și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Bălți, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

49. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

50. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

51. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

52. În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a aprecia recursul declarat de Nicolae Voluța, ca fiind inadmisibil.

53. Ținând cont de cele expuse *supra* și în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f), 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă.

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Nicolae Voluța, împotriva deciziei din 21 noiembrie 2024 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni